

EDITURA PARALELA 45

A V A N P O S T

POEZIE

Redactare: Cosmin Perța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRUIA, IOANA
Carusel / Ioana Gruia. - Pitești : Paralela 45, 2018
ISBN 978-973-47-2722-3
821.135.1

Carrusel
Ioana Gruia

Copyright © Editorial Visor, 2016

Copyright © Editura Paralela 45, 2018, pentru ediția în limba română
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

[Visor, 2016, premiul de poezie Emilio Alarcos]

carusel

IOANA GRUIA

Traducere din spaniolă de
Ioana Gruiă

Editura Paralela 45

Cuprins

1. Carusel

Cineva de cealaltă parte / 13

Carusel / 15

Plan în afara câmpului / 17

Noapte de ploaie / 19

Floarea soarelui / 21

Summertime pe Pont des Arts / 23

Pietre pe plajă / 25

Stație părăsită / 27

Icar la periferie / 29

Porți astupate / 31

2. Urmele unui animal pe zăpadă

Vis / 35

Copaci iarna / 37

Urmele unui animal pe zăpadă / 39

Gândul piele / 41

Fractură / 43

Atlet și clandestin / 45

Al treilea corp / 47

Orașul / 49

Grădina ascunsă / 51

3. Fisuri

- Visul lui Walter Benjamin / 55
Înainte de a muri (Sylvia Plath) / 57
Cadavrele au ajuns pe plajă / 59

4. formă de bunătate

- Vechi tangouri / 65
Le cœur volcan / 67
Cântec de sirene / 69
Moștenire / 71
Forme de viață / 73
Granada / 75
Portocală / 77
O formă de bunătate / 79
Linii moarte / 81
Inima timpului / 83
Echilibru / 85
Râsul tău / 87

5. Casa poem

- Casa poem / 91
A doua țară / 93

Carusel

În anii nouăzeci au construit
caruselul auriu în București.
Orașul învăța să se distreze,
încă timid și neîncrezător.

Am învățat și eu în carusel
beția unei ameteți străine.
Sosea pe ritmuri de lambada și Jackson,
de sticle de coca-cola și pepsi.

O lume sclipitoare începea
și trebuia să o dansăm în grabă.
Să ne urcăm rapid în cer și să-l privim
în tristețea gri a acoperișurilor.

Nu mă puteam opri din învârteală.
Ca și cum aș fi descoperit un secret,
un dar ascuns în urcare,
o pură repetiție a fericirii.

Orașul se vedea ca întotdeauna,
în tonuri stinse și brutale.
Clădiri urâte, umbre cu paltoane,
totul era la fel, doar că departe.

Așa am învățat formele mirajului,
pe care viața le păstrează ghemuite,
ca niște fetițe care nu vor să coboare,
să cunoască abandonul amețelii.

Azi nu mai merge nimeni la vechiul carusel,
dar eu mi-aduc încă aminte de rotirile sale.
Iar momentele mele de fericire intensă
strălucesc ca un carusel aurit.